

Bart (12 jaar)

Bart komt aan op het schoolplein. Het is al heel druk en hij ziet daar een groepje meiden dat staat te giechelen en op hun telefoons iets aan het bekijken is. Waar zouden ze naar kijken? Dan hoort hij een schel geluid en kijkt de richting van het geluid op; er wordt door wat jongens gevoetbald met een blikje. Hij voelt het aan zijn oren.

Dan gaat de bel en een stroom van leerlingen gaat naar binnen. Bart wacht even om niet het gevoel te hebben dat hij geplet wordt. Hij komt daardoor wel laat bij zijn kluisje dat helemaal onderin in een hoek zit, dus hij wacht ook nog even tot anderen klaar zijn, want hij wil niet tot last zijn.

Bart loopt naar het lokaal waar hij les heeft en het valt hem op dat de gang geverfd is. De verflucht is nog goed te ruiken en Bart wordt een beetje misselijk. De nieuwe kleur geeft een hele andere sfeer aan de gang. Bart weet nog niet wat hij er van vindt. In het lokaal gekomen twijfelt Bart waar hij zal gaan zitten. Naast Bram vind hij wel gezellig, maar Bram zit al naast iemand. Dan ziet hij dat het plekje naast een rustig meisje nog vrij is en daar gaat Bart zitten en hij hoopt dat hij geen rare blikken krijgt.

Als Bart zit, voelt hij een spanning van voor uit de klas komen. Alsof er een donkere wolk in de hoek hangt. Hij kijkt en hij ziet de lerares staan. Ze is in gedachten verzonken en lijkt de kinderen helemaal niet te zien. Ze is iets aan het lezen. De volgende gedachten komen bij Bart op: "wat is er met haar?, wat is ze aan het lezen?, is het de toets van vorige week?, heb ik die slecht gemaakt? Heeft ze slecht nieuws gehad? is het een mail van een collega?" Bart voelt zich er ongemakkelijk bij en hoopt dat dit uur snel voorbij is, dan heeft hij geen last meer van die donkere wolk. Dan ziet hij hoe een meisje uit zijn klas steeds bezig is om haar kleding glad te strijken en aan haar haar te friemelen. Ze is duidelijk naar de kapper geweest en heeft nieuwe kleren aan. Zou ze jarig zijn?

De bel gaat en het is pauze. Bart eet met tegenzin zijn boterhammen want hij voelt zich moe van alle geluiden en stemmen in de aula. Bram komt bij hem zitten en dat vindt Bart gezellig, maar het kost hem enorm veel energie om een gesprek te hebben met Bram, omdat er zoveel om hem heen gebeurt. Gelukkig alleen nog maar tekenen na de pauze, zijn favoriete vak, waarbij hij met zijn eigen muziek op rustig bij het raam zijn tekening verder af kan maken.

